

TALÁLT VERS

François Villon

(1431 – 1463)

KETTŐS BALLADA A BOLOND SZERELEMÉRŐL

Csak rajta, csókolj és szeress,
Szeresd, keresd a tort, a bált!
Különb belőled így se lesz –
De jól betörök koponyád.
Butít a vágy, vesztünkbe ránt:
Elveszti Sámson két szemét
És Salamon bálványt imád...
Boldog, ki nem próbálta még!

A bűvös sípost, Orpheust
Úgy elragadta vak szerelme,
Hogy lent a gyilkos Cerberus
A négy szájával majd benyelte!
Szép Nárcissust is ez vezette –
S a mélybe várta lenn a vég...
Maga-szerelme lett a veszte.
Boldog, ki nem próbálta még!

Sardánapál, a bátrak bátra,
Kinek lábánál Kréta hódolt,
Asszonyruhát szedett magára
S lányok közt ekkép forgolódott.
Szent Dávid is gondolt bolondot
És elhagyá jámbor hitét,
Látván két jóformájú combot...
Boldog, ki nem próbálta még.

Szép hűgát Amnon megszerette,
Becsalta kérve: hozz ebédet!
S erővel megszeplősítette...
Vérfertőző parázna véték!
Heródes meg (valót beszélek)
Leütteté János fejét,
Csak mert tetszett a tánc s az ének...
Boldog, ki nem próbálta még!

De magamról se hallgatok:
Mint lepedőt a sulykoló,
Püföltek pőrén – nem titok –
S ugyan ki volt a bajhozó?
Ki más is, mint Vausselles Kató?!
Elverték ott engem s Noét,
Akár egy lagzin... Szó, mi szó:
Boldog, ki nem próbálta még!

Tán észre tér a férfi végre,
S a nőzést egyszer abba hagyja?
Dehogy! inkább máglyán elégne,
Mint holmi seprűnyél lovagja.
Ki szívét asszony-kézre adja,
Már elherdálta ép eszét...
Mert mind egykutya: szőke, barna –
Boldog, ki nem próbálta még!

MÉSZÖLY DEZSÓ fordítása